

ОСТАННІ НОВИНИ

- 18:08** **ЧС-2026: результати та відомості мажорів розклад телетрансляцій в Україні**
- 18:08** **Пікантне сало: незвичайний інгредієнт вас точно здивує**
- 18:08** **Розб'яке серце? Кеті Перрі розповіла про важкий рік**
- 18:08** **Випийте чашку відраду після нещасливої сради: історія легиону**
- 18:08** **«Світ змінюється, і розуміння щастя став децю іншаким», — експерта з прогнозування майбутнього Сесіль Пойньян**
- 18:08** **Всі гарні точки війни відчуж на собі «Яку»: близько тижня лікарі боролися за життя бійця з Хмельниччини, але не врятували**
- 18:08** **Тарт з овочами: ідеально підходить для сімейної вечері**

«Як жити без синопка?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

6:52 — 28 березня 2023

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначат 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинилися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство безбесне мому синопку!» — плакав Петро. Він уже дев'ятидні не спить безбесне мому синопку. На поминальному столі на газетці була надізнана нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Друзі співчутливо зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Сергійом ... Як жити-то тепер будемо без синопка?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, нехитрий батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, *випитувати* він *підой* спектакль з *поминками*... — зітхала мешканка Луганська Лариса Скороход. — *Сам же мене і змусив віддати сина!*

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона *що дитину назувала?*» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарномо складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першодокладний заварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втілася з сином на найкращу квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я *перенерувала*. Почалися *передчасні пологи*. Лікарів *попросила*: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народженням *другого сина ніхто не зрадів*, — задувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого життя у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесаряря, її мати, яка невзлюбила зятя за г'янки, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з *любово* спілкувалися, залиши *дитину* в *пологовому будинку*. Забирали його, щоб *вона померла з любово* від *голоду?* Ти хоча б *одну дитину підними!*» Родичі чоловіка насиділи не менш: «Залишай *хлопця* в *пологовому будинку!*» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей *навіть* *люби* на *лики*. Якщо *відмовишся* від *дитини*, *буду* *допомагати*. Якщо *ні* — *лику*».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили смерічного сина Женю. «Мамочко, не *вмирай!* Мені без тебе *дуже* *погано*», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснвати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотківо (Луганська область), де жив трирічний Сергієко, прихили усунувителі з Америки Джефф і Камілла.

— *Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим*, — задував Георгій Фортуньєв, *доірена особа прийомки Батьків Серія*. — *У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів, байдує опустивши голову: «Це наш!»* — розповідався Джефф. «Ти *впевнений?* Він *такий милий*. Але *такий хворий*... У нас *вистачить сил* його *виплукати?*» — засумнівалася дружина Камілла. *І тут малюк підняв голівку, бозяю і з якоюсь відчайдушною надією глянула на Камілла*. *Вона так заусміхалася*. *І я все зрозумів*: ця *мила жінка відразу ж прийняла його* в своє *серце!* В Америку *малюк відіслав вже з новим ім'ям*: Джюша Натан. *Джюша означало Господь* — *Спаситель*, а *Натан* — *дар Господя*.

— *Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ* *для новонародженого*», — каже 23-річний Джюша, з яким я зв'язалася по скайпу. — *В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якщо б віку вони не були*. Це *вечірка*, на якій *збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки*.

Я *швидко забув свій дитубудинк*. *Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно...* *Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захищеним!* *Він знаходився в місті Боскобел, штат Вісконсин*. *Це був великий замський будинок з шістьма спальнями*. *У мене була своя спальня з купюю плюшевих ведмедиків*. *Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок*. *Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були і інші діти, які приходили грати, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами*.

У *батьків* була *собака породи білий Еббі*, і *ми з нею стали кращими друзями*. *Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїдалками і безліччю іграшок*. *У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталися з сусідами і дивилися на тварин*. *Там завжди було чим зайнятися*.

Але незабаром Джюша занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джюша не було нудно, батьки привели йому з Росії трьох сестер і брата

— *Мой батьки були дуже щасливі*, — говорить Джюша. — *Я *теж**. Я став їм *справжнім старшим братом*.

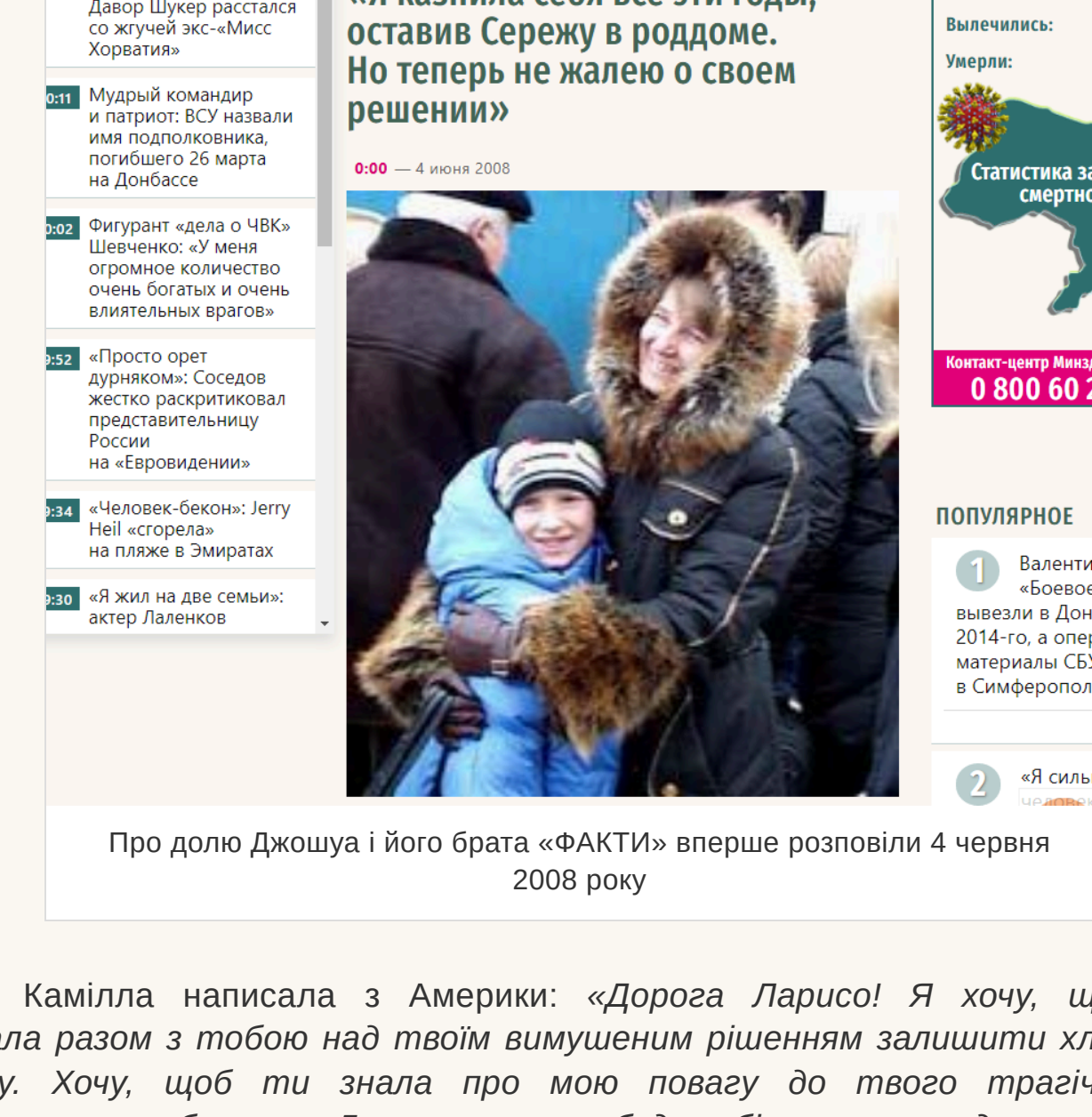
«Я б свого ніколи не віддала»

— *Всі ці роки я думала: «А ралом мати Сергія-Джюша страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні*. І розповісти, який *чудовий* у неї *росте син*. *Вірніше, у нас*», — задує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортуньєва розшукати Ларису.

— *І я її знайшов*, — розповідає Георгій. — *Побачив щурі і кілька інфантильну жінку, яка з усіх сил намагалася виглядати. Вона змінювала професії, намагаючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Йі син тішов у вечірню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітись, Лариса зраділа*.

— *Прилетівши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська*, — продовжує Джюша. — *Мама Лариса чекала нас на вокзалі*. *Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» і вона відповіла: «Я люблю тебе, Джюшо!»* *Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотобльони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідуся і родичів, погразли з братом Женюю*. *Це був особливий день*.

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоім вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою повагу до твого трагічного рішення. Я сподіваюся те, побачивши Джюшу, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частиню дива, про яке я так сильно молилася».

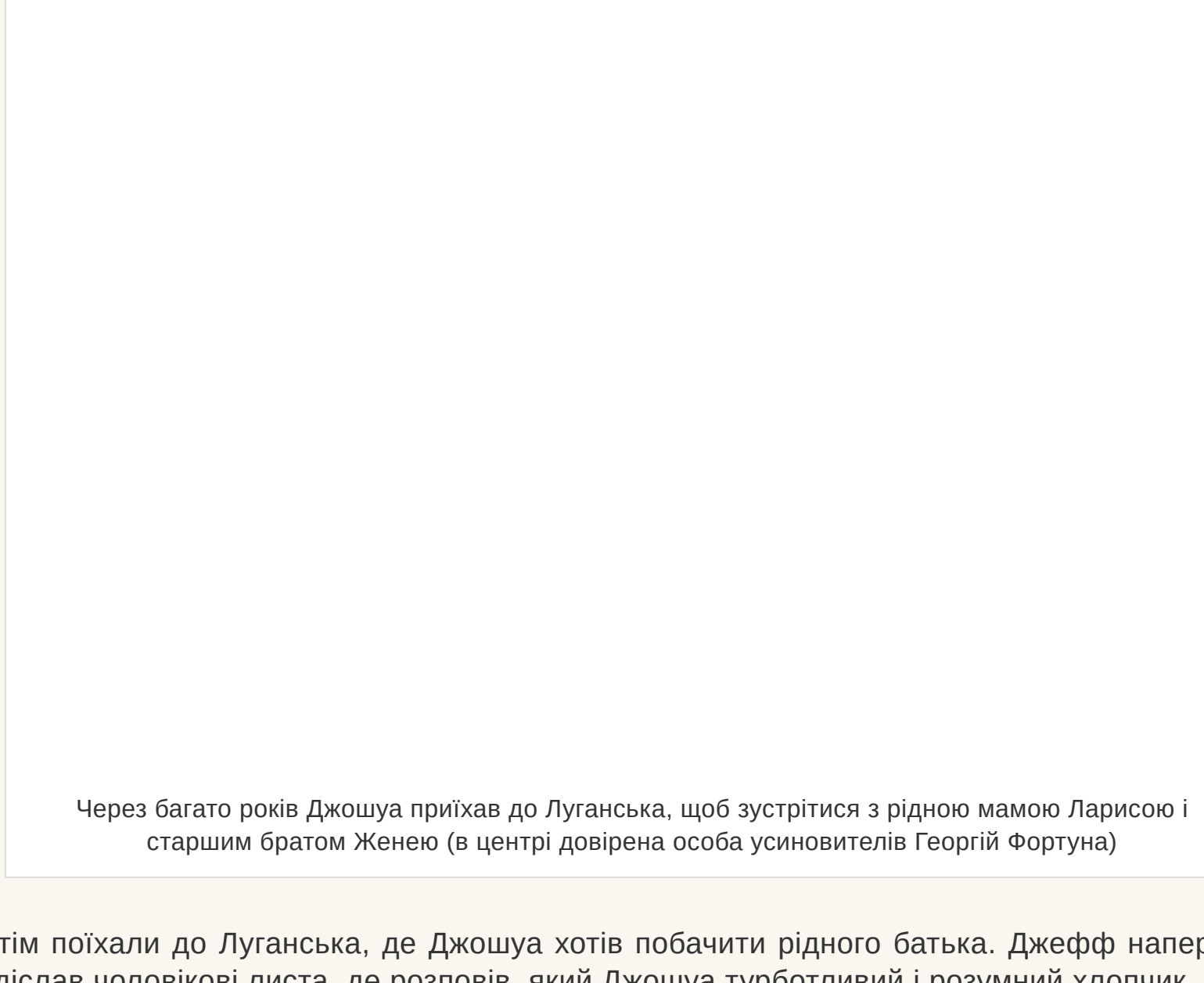
Важко описати словами відчуття усунувителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джюша мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думаючи про прийняте тобою рішення. Твоя жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливим багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усунувити дітей з України. Намацайтіть їм багато, дякую, дякую, дякую!»

Читаючи цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли халхивна зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і частям блага. Я поклав руку на внутрішню частину в'янця, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону в'янця, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При якій політичній напруженості в Україні в той час я здавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її останнє. Моє серце розривалося...»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила школу універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтаря. В останній раз вони з 15-річним Джюша бачилися в 2013 році, зустрілись на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джюша приїхав до Луганська, щоб зустрітись з рідною мамою Ларисою і старшим братом Женюю (в центрі дівренка, особа усунувителів Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джюша хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джюша турботливий і розумний хлопчик.

«Завдяки вам, Петро, у мене з'явилася можливість *набути досвіду батьківства*, і я *вдячний* вам за це *назавжди*. Я *хотів би зустрітись з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...*» - написав Джефф. Але, коли Джюша з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома г'янний, з розбитими в білій обличчям. Проспавшись, він так і не наважився зустрітись з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— *Тоді, в Луганську, ми довер розмовляли на платформі, поки не прийшов час сісти в наше куте*, — задує Джюша. — *Всі ми плакали*. Я *пам'ятаю*, як *покавав руку* на *внутрішню частину в'янця*, а *моя біологічна мама покляла руку* на *зовнішню сторону в'янця*, *прикриваючи мою*. *Це був важкий момент*. *Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При якій політичній напруженості в Україні в той час я здавався питанням, чи буде вона в порядку*. *Поїзд рушив, і я бачив її останнє*. *Моє серце розривалося...*»

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— *Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя*. *За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс прийти в Америку і мати батьків, братів і сестер*. *Як і мене є заради. І я вічно вдячний мамі Камілілі і татові Джеффру за те, що усунувили мене*. *І поантисно змінили хід мого життя*.

І *це я радий*, що *мама Камілла дала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, щаслива, здорова і любима*. *Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію*. *У українців, і чим пишався, я займався кроссом, легкою атлетикою, футболом*. *У 2017 році, коли пробіг свій перший марафон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України*.

Джюша з Джеффом і Каміллою - прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

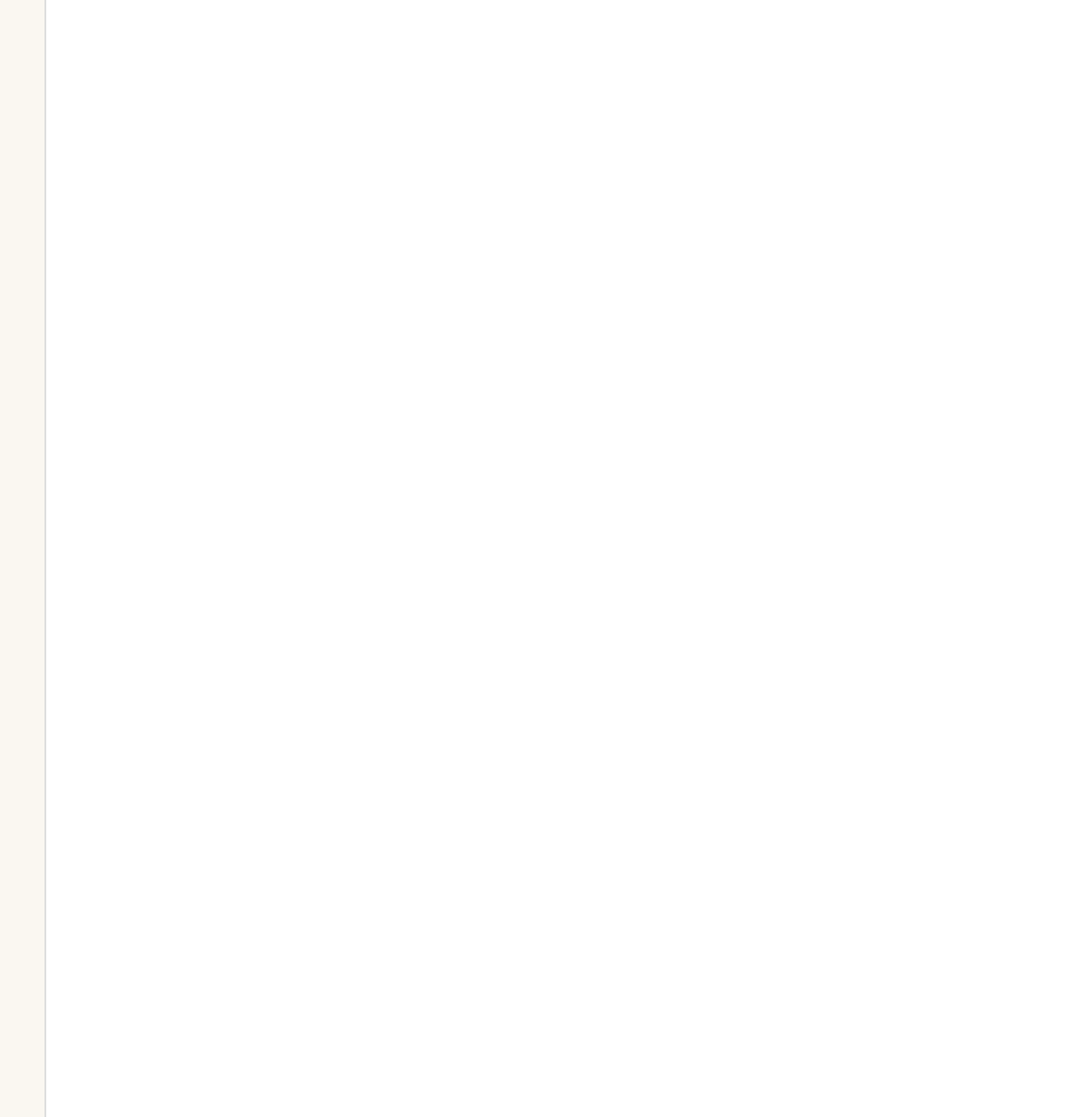
— *Ніяких ревнощів не було*. *Всі ми були сім'єю*. *Обидві мами, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному* — *любити мене...* *Це так чудово!*

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джюша вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного психологічного юнцяка вільне.

— *Я ще не закохався, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жінку* в *найближчому майбутньому*, — говорить Джюша.

Усунувлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анніке 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу Джеймса — 18, і він на першому курсі коледжу, Тетніні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі і любові

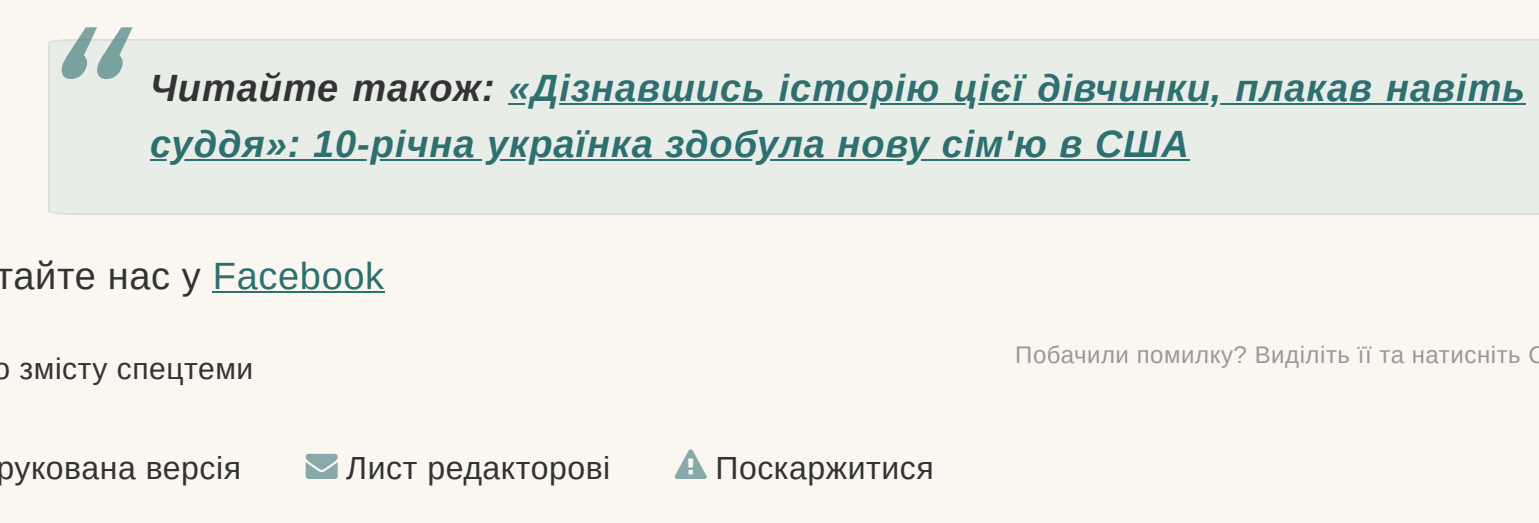
Мама Джюша Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Камілла вже тринадцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до г'яти років.

А старший Ларисин син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином вижити, виріс «ерудованим, з хорошими *дошвидченими якостями*». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після мого заміжжя він залишився один у двокимнатній квартирі, часто *водив туди* друзів, які *курили «травку»*, і *сина взяли мало не як власника наркоманського притону*», — розповідала «ФАКТАМ» Лариса. Після в'язниці Женя працював обліковцем на складі.

Коли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонером Микола переїхали в Україну, і вквесь. На своїх сторінках в соціальних мережах 58-річний Микола прокоментував російській фейки, дав Україні і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться новеньким російським паспортом, фотографується у військовій формі і, спілкуючись пасажиром і влітажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукує: «Ми всі разом *полюбили Сирію!*»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джюша Жени, який підтримував політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, марні. На це питання мати відповідала не хоче...

Рідні «ФАКТИ» розповіли, як склалася доля іншого нашого героя, *усунувленця литбувчинку* Даниї Бразько, який *перелетів в Україну смертельну хворобу* і *був усунувлений подружнюю парюю з США*.

Читайте нас у Facebook

Зараз читають: Українці можуть усунувити в'янця у парламенті заговорили про жорсткі умови / Калігустейн перелік для літальних апаратів: дуже означає / Українські біженці більше не забезпечуватимуть житлом в одній із країн / Кольчиного головного уряду: нагадує для есеювання Уряду зафіксували у роботі на ФСБ

Новини партнерів: Мана сайту: Новини, Україна, Політика, Грома, Події; Сайт: Експерт, Блог, Сервет, Рубрика; Культура: Шоу-бізнес, Філософія, Суспільство; Книга: Рецелія, Лідер та заре, Життя і смерть, 25 років потому; Історія: Сучасності, Наука та технології, Клуб словесників, Займайтеся у Факти; Меморіаль: Шашки, Гороскоп, Близько, Фотобанк, Погода.